

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu

דרשו ד' ועוזו

קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שני כ"ה אב תשע"ט | דף היומי בבלי: כריתות ה.
דף היומי בהלכה: מתחילת סימן תי"ד עד תחילת סימן תט"ו.

מוסר: שמירת הלשון פרק ח' גמ' גרע' עד פרק ח' 'עוד מצינו'.

קנין חכמה הלימוד השבועי: חובת הלבבות שער הבחינה פ"ד 'והשביעית' עד פ"ה 'ואחר כן ישיב אל ליבו'

הזקן המסכן שנשאר רק עם 18 מיליון ש"ח בבנק | טיולים מיוחדים לכהנים | הבחור שהתקבל לישיבה מובחרת בגלל שלא ידע מה זה 'מיגו' | 1708

על דא ועל הא

"דע לך, ילדי. אביך אינו טיילן, אין לו שיג ושיח
במסלולי הליכה, ריצה, רכיבה, דהירה, זחילה,
שחיה. אינו מכיר לא נחלים ולא ואדיות, לא
הרים ולא גבעות, לא מדבריות ולא יערות..."

אם גם אתם הורים מְטִיבֵי שָׁבֶת, מאלו שמכירים את הכנרת רק מחלון האוטובוס
למירון בל"ג בעומר - הטור הזה במיוחד בשבילכם

ושיג ומושג במסלולי טיול, הליכה, ריצה, רכיבה, דהירה, זחילה
ושחיה. אינו מכיר, אביך, לא נחלים ולא וואדיות, לא הרים ולא
גבעות, לא מדבריות ולא יערות, לא מפלים ולא מפעלים, לא
אתרים היסטוריים ולא אתרי סנפלינג, לא משעולי סוסים ולא
נתיבי ג'יפים.

זהו, נאמרו המילים.

המילים המסגירות, מילות הווידוי יצאו מפי ואינן שלי עוד.
עד עתה הייתי בעלים עליהן, בידי היה לסוגרן ובידי היה לשומרן.
מעתה שנאמרו כפי שהן, נעשו עצמאיות, עושות את דרכן
המסוכנת ומרחפות במרחב החופשי עד בואן אליך.

תחזיק מעמד, ילדי.

ב.

אחרי ההלם הראשוני נוכח הגילוי המרעיש, אפרט, אנמק
ואסביר.

איני אוהב טיולים. פשוט לא. איני מוצא בהם לא טעם ולא
עונג ואיני חש מכוחן לא הנאה צרופה ולא חויה רצופה. איני אוהב

משה גוטמן

א.

שלומים וברכות לך, ילדי. כאן מדבר אביך, שאותו הנך
חושב, נכון לעת עתה, למושלם ולרב יכולות. למען האמת, זה
עידן ועידנים רצתי לחשוף בפיקר אחת ולתמיד את אי המושלמות
שלי. אולם התארכה השעה ונדחתה שוב ושוב. בשל אי-נעימות
מסוימת הכרוכה בחשיפת אי-מושלמותי, דחיתי את הרגע הגורלי
משנה לשנה, וקברתי תחת ערימה נודדת של תירוצים מומצאים,
נעדרי אמינות ודי מפוקפקים.

לא עוד.

הבשילה השעה.

האמת אין לה מנוס ואל לה להיות ביישנית או פחדנית. הנה
בא הרגע שבו אטיח באומץ רב את האמת כפי שהיא. הנה הוא
הרגע, שאחריו כל מה שידעת על אביך, עומד להשתנות. ולתמיד.
ובכן, דע לך בני, כי אביך אינו טיילן.

דע לך, ילדי, ודע זאת היטב: אביך בור נבער ועם הארץ גמור
בכל הקשור להתמצאות כלשהי במפת הארץ. אין לו, לאביך, שיח

בטיולים, באשר הם, בכל גיל, ובכל משעול, האמן לי. אשרי יושבי ביתך, נכתב עלי ועל אנשים שכמותי, שבימים אלה חשים קצת כלקויים בלקות כלשהי.

בתקופה הזאת, שנעשתה להתקופה שבה טיילנים נואמים בפאתוס נוהמים בהתרגשות ותופסים את בעלותם על השיח הכללי, ויוצרים אווירה חברתית מובנת ומובנית ולפיה מי שאינו מרחיק לכת, או צועד נחושות, או מועד עקלקלות, או מעביד את עצמו עם סאת התמודדויותיו ותלאותיו למקום אחר לכמה ימים, אינו מן היישוב ואינו מן השורה - רציתי ליידיע אותך, בני, שהאנושות אינה עושיה מקשה אחת ופנים רבות לה.

אתן לך כדוגמא את חופי הים. כלום יכולים וחייבים כל האנשים עלי אדמות להנות משהיה בחוף ים? כלום אין יכול אדם מן הישוב לומר ולחוש באופן טבעי למדי כי נפשו נוקעת משהיה קופצנית ויחפנית בין חול צורב למלח מעיק, תחת שמש צולה ובתוך מי שומן עכורים, במחיצת גדודי אנשים בלתי מוכרים, שגם אינם עטויים בעת ההיא בבגדיהם הכי מכובדים?!

זאת רק דוגמא וללמד על הכלל כולו יצאה.

דע לך ילדי הטוב, יש כאלה ויש כאלה.

ואביך, נמנה עם הכאלה.

ד.

בשעה שחברך ואביו נהנו מסריקת נחלי חול והתפלשות בעפר תחת כיפת השמיים - [אביו נהנה פחות, הרבה פחות. לא רק שהוא אמר לי זאת מפורשות, אלא שהוא זה שביקש ממני שאכתוב לך בתקוה שממכתבי תבוא גם לו הישועה. בסוף הוא נשבר ונכנע, כמו בכל שנה] - נהנית אני מקריאה חוזרת של היצירה המופלאה 'שימקה', של רבי דוד זריצקי ז"ל, תחת כיפת המזגן ובחסות מגבעת התקרה המוצלת והנעימה. נהנית והתרגשתי, ואף דמעת.

בשעה שחברך ואחיו והוריו נאנקו בפקק התנועה ארוך בואכה צומת הדרורים, בדרכם הרגוזה אל הנופש הנכסף, הספקתי לקרוא בניחותא עוד פרק בספר על חסידות. נהנית מכל רגע, בלי להיכלא בפקק תנועה. בשבילי ובשביל טבעי ואופיי זה חופש ראוי וזהו נופש שאין כמותו.

הרי אתה יודע זאת, ילדי. כל שאני מבקש לומר לך, שאין בכך חריגות. אמנם אנחנו שקטים, אנשי אי-הטיולים, אולם איננו כה מועטים כפי שניתן לחשוב נוכח שצף הכותרות והשיחות. הכרתי יהודים שמחים ומאושרים שבמשך כל שנות חייהם לא יצאו לחופש ולא חשו כל צורך בכך. באמת שלא חשו צורך. טוב היה להם במקומם ועם עצמם.

לא שאזלזל או אבטל, ילדי, את הצורך האנושי הקיים של אנשים לצאת לחופש. יש מהם שנהנים מאוד ומרגישים בחזרתם כבריות חדשות, טעוני כוחות ונטעני אנרגיות. לא אהיה כאותו אב מר ששמעתי הבורק אומר לבנו המאוכזב: "כל אלה שנוסעים לטיולים או לנופש, מפצים על החסרים שיש לילדים שלהם כל

להתקפח תחת קרני שמש באשר הן, או להזיע בעמדי מרוצה ומאושר מעל גבי דבשות של צוקי מדבר מחודדים שנדרשו שעתיים להגיע אליהן. איני מחבב את ההליכה המרובה, לא לחום שמש ולא לאור ירח, ולא את הטיפוס המייגע, ולא את הנואשות המזדחלת יחד עם העייפות, ולא את פירוק עצמות הגוף באפיה איטית על אש נמוכה, וגם לא את הגערות המושתקות או לא, הנשפכות לא אחת על שלל המרכיבים האנושיים של הטיול ברוגזה ובכעס.

איני מכיר את מפת הארץ, לא לאורכה ולא לרוחבה, גם לא לחצי אורכה ולרבע רוחבה, מעבר לכבישים חביבים שנסללו ועודם נסללים פה ושם בין בני-ברק לירושלים, בין אשדוד לבית-שמש, ובין אלעד למודיעין-עילית. אין חלקי עם זורקי מספרי כבישים בידענות מופלגת המעוררת הערצה בקרב בני נוער, ואין נחלתי בקרב יודעי המרחק המדויק בין צומת ראשי לצומת ראשי דומה.

איני בקי בשמות כגון ג'ילבון, נחל עמוד, תל נג'ילה, שבטה, ניצנה, ואדי ערה, מפל הבניאס, אגם החולה, עמק השיטה, עין עובדת, צוקי מצדה, או מפלי השקנאים, את תכול הכינרת ואל יופיה השקפתי ממרחק דרך שמשות חלון האוטובוס שבו נסעתי בל"ג בעומר למקומות הקדושים בגליל. הספיק לי בעליל. את צלע התבור ראיתי כשעצרנו לתדלק בתחנת הדלק השוכנת למרגלותיו. בהחלט הספיק לי. את מצוקי הארבל אשמח לראות בתמונת גלויה, אם מישהו יתעקש להראותנו.

מסלולי ההליכה האהובים עלי הם המסלולים היומיומיים הקבועים והשגרתיים, מן הבית לבית הכנסת, מבית הכנסת לבית המדרש, מבית המדרש לצרכניה, מהצרכניה למכולת, מהמכולת למשרד, מהמשרד הביתה. מסלולים נעימים ושקטים שבהליכתי בהם איני זקוק להדר את קרקפתי בכובע מצחיה עטור בלוגו קדמי, או להפוך את קלסטרי לפרצוף עגבניה. ענין של טבע.

ג.

לא באתי חלילה להטיל דופי או להניח צל של פגם על פני אוהבי הטיולים, חובבי ההליכה ומטיבי הריצה. לא אבזז כהוא זה למכריי היקרים המכירים את מסלול נחל עמוד מצד לצד, או לאלה מהם היודעים את פיתולי נחל הג'ילבון לע כל מפליו שקעיו ונקיקיו. לא אזלזל לא בנוודים, לא במטיילים ולא בנופשים.

רק זאת אומר שלא כולם כמותם ולא כולם צריכים להיות כמותם. אם תרצה, בגין הבדלי אופי מוטבעים בין אדם לאדם; אם תרצה, בשל שינויי מנטאליות בין איש לרעה; ואם תרצה, בשל מבנים נפשיים שונים מנפש לנפש; אם תרצה - גם וגם וגם. הסיבות והנסיבות אינן משנות את התוצאה, והיא: ישנם אנשים שפויים, רגילים ובריאים שאינם טיילנים ואינם בליינים ואינם חובבי נדודים. ואני אביך, נמנה עמם, ילדי. איני טיילן, מעולם לא הייתי. אף פעם לא מצאתי קורטוב של נחת רוח

או אז, תדאה על כנפי נשרים ותשעט על עורקי גשרים, מגבול לגבול, מגבעה להר, מנחל למצפה, מדרום לצפון, מנגב לגליל, מוואדי קוצני לשפך מים מרענן, ותפצה את עצמך בסדרה מוסדרת של טיולי פיצוי על כל שנחסך ממך בשנות ילדותך העשוקה. ובינתיים, ברגעי משבר, כשחבריך ישתפכו בחוויות מהטיול (שהרי אין הטיול מושלם ואין החוויה מושלמת בלי לחזור ולנקר את עיני מי שלא נלקח לטיול), הרם עיניך לבל יתנקרו חלילה, ושא פניך האופטימיים אל האופק הרחוק, אל העתיד המושלם, העתיד הטיולי.

אל תבוש עם ההווה ואל תיכלם בלקות אביך ובמגבלות הטיולית שלו, כי עוד יבואו ימים שבהם תכיר את מפת הארץ לאורכה ולרוחבה, לגובהה וליופיה. או שלא.

או שתרים טלפון בבין הזמנים ותבקש לשאול ממני את 'שימקה' ואת 'גשר צר' ואת 'החסידות'.
למורת רוחו של ילדך.

(הרהור חוזר - 'המודיע')

השנה. הם חושבים שהחופש ייתן פיצוי לילד שהוא לא מרגיש את אבא שלו כל השנה".

גם לא אהיה כאותו איש נרגן שאמר לחברו אמש עם צאת הצום, על מישוהו שלישי: "בטח, בטח שהוא נוסע לנופש משפחתי. ברור. לפני החגים הוא יבוא לבקש צדקה מקופת הקהילה, ויבכה שאין לו כסף לעשות את החגים".

לא זאת הגישה הראויה. לא התכוונתי לרגע לפסול את הנוסעים ולהכפיש את הנופשים. רק ביקשתי להסב את תשומת לבך לכך שלא כל הפרצופים שווים ולא כל הדעות. ואתה נקלעת לאבא שאינו טיילן באופיו, אינו נע ונד בטבעו, ואינו מצליח ליהנות מהנדידה הציבורית.

בבקשה תשלים עם המציאות. תשלים עם הנתונים הלא מחמיאים. במקום לנסות לשנות יהודי מבוגר, ובמקום לנסות לעצב אותי מחדש, או לחוש מקופח על מר גורלך, הבה נסכם כי בעזרת ה' כשתעמוד ברשות עצמך, מתוך בריאות ונחת לכל הנוגעים בדבר, תשלים את כל החסר, ואשמח לסייע במימון ובהעברת דמי פיצוי...

הסיפור היומי

ראשי הישיבה ניסו להניא אותו מכוונתו: "זה לא פשוט להיכנס לישיבה הזאת, יושבים שם בעלי כשרונות, המחוייבות שם גבוהה מאוד". אך הבחור התעקש: "אני הולך אך ורק לשם!"

כשהקב"ה רוצה, גם הכישלון עצמו יכול להביא את ההצלחה

ישיבה בה יושבים כשרונות, המחוייבות שם גבוהה מאוד". אך הלה בעקשנותו: "אני הולך אך ורק לשם".

משראה ראש הישיבה שאין עם מי לדבר, אמר: טוב, לכל הפחות נשכנע אותו להבחן ליתר ביטחון בישיבה נוספת. לזה הסכים מיודענו, ואכן נקבעו לו שני מבחנים, מבחן אחד לשעה 3:00 בישיבה אחרת, ואחר כך ב-3:30 בדיוק עליו להתייצב בישיבת 'אור ישראל'.

כבר סיכמנו שיכולותיו הלימודיות היו בינוניות, וכשהוא ניגש למבחן בישיבה הראשונה הוא מיד נכשל. כך זה היה נראה:

ראש הישיבה: נו, מה אתם לומדים? **מיודענו:** פרק האומנים.
ראש הישיבה: אה, בטח אתם מכירים את קושית רבי עקיבא אייגר על הסוגיא... **מיודענו:** לא יודע. **ראש הישיבה:** אומר לכם שני מהלכים... טוב, שיהיה בהצלחה.

בפנים עצובות פנה הבחור לכיוון 'אור ישראל'. פתאום החלה ההכרה לחלחל בו, זה לא קל להתקבל. אם כאן המבחן כך, אז ב'אור ישראל' מה יהיה? ביטחו בה עדי עד, יהיה טוב. מולו הוא רואה את ידידו בוגר הישיבה, הוא מבקש ממנו עצה

להלן מעשה נפלא שסיפר הרה"ג ר' יוחאי אשכול שליט"א בשיעורו, כפי ששמע מכלי ראשון ומובא כאן כמעט כפי ששמענוהו מפיו:

היתה זו קבוצת אברכים שעסקו בהצלת נפשות צעירות בניסיון להעבירם לעולם הטהרה, הישיבות הקדושות. היתה הצלחה בידם והצליחו להגביר השפעתם הטובה על משפחה חילונית גמורה שבה לאבי המשפחה רגש חם לעניינים שבקדושה, והשכיל להבין את הצורך בקדושת התורה, ובנם, עלם חמודות צעיר נרשם לישיבה קטנה מן המובחרות.

בכשרונותיו היה ממוצע ומטה, יכולותיו הלימודיות אינן מן המשופרות, אך איכשהו הוא הולך ושורד את שלוש השנים בישיבה הקטנה, והנה הוא עומד בשיעור ג', מתחילים לדבר על ישיבות גדולות, והבחור מתחיל לפתח שאיפות. תוכניותיו הן להתקבל ללא פחות מישיבת 'אור ישראל' המפורסמת. הוא עמד על כך בכל יכולותיו העיקשות. "אני הולך רק לישיבה זו".

ראשי הישיבה ניסו להניאו מעקשנותו. "זה לא פשוט, זה לא הולך ככה. כל אחד והישיבה המתאימה לו. לא קל להתרגל, זו

כן, זו הקושיא... **ראש הישיבה:** נו, יש לכם עוד מהלך טוב? **בחור א:** לא יודע. **בחור ב:** לא יודע. **מיודענו:** בוודאי... (כנ"ל...)
ראש הישיבה: טוב, אשאל אתכם שאלה אחרת, מה זה מיגו?
בחור א: מיגו זה 'מתוך', דהיינו... וכו'. **בחור ב:** מיגו זה שאם אנחנו מסתכלים... וכו' וכו'. **מיודענו:** לא יודע. (בדיוק כפי שחברו ייעץ לו לפני שנכנס...)
ראש הישיבה: אותו אני רוצה לשיבת!
שש שנים ישב הבחור והתמיד, עלה ונתעלה במאמץ כביר, בעקשנות עצומה התגבר על כל המכשולות, התעלה על כל היכולות, בניגוד לכל הציפיות. לא היתה עין שלא דמעה תחת חופתו. היום הוא מכהן פאר כרב וכמו"צ באחד היישובים.
(משנתה של תורה תזריע תשע"ד)

ותושיה, והלה משיב: "אם ר' יגאל ישאל אותך מה זה 'מיגו', אל תנסה לענות לו, לומר לו 'תורות'. פשוט תאמר 'לא יודע'".
שעת המבחן הגיעה, מיודענו נכנס לחדרו של ראש ישיבת 'אור ישראל' יחד עם שלושה מחבריו. זה הלך בערך כך:
ראש הישיבה: נו, מה אתם לומדים? **הבחורים:** פרק האומנין.
ראש הישיבה: אה, בטח אתם מכירים את קושיית ר' עקיבא אייגר על הסוגיא... **בחור א:** לא יודע. **בחור ב:** לא יודע. **מיודענו:** כן, זו קושייתו... (כפי שהוא שמע זמן קצר קודם לכן מראש הישיבה ההיא...)
ראש הישיבה: נו, את התירוץ אתם יודעים? **בחור א:** לא יודע.
בחור ב: לא יודע. **מיודענו:** כך הוא התירוץ... **ראש הישיבה:** יש לכם קושיא טובה על רעק"א? **בחור א:** לא. **בחור ב:** לא יודע. **מיודענו:**

חדשות דרשו

כל הפרטים על שרשרת אירועי 'דרשו' ללומדי 'הדף היומי' לרגל סיום הש"ס תש"פ

הסיום הראשון ייערך בירושלים והאחרון יתקיים כשלושה חודשים מאוחר יותר בבואנוס איירס • בתווך יתקיימו אירועים יוצאי דופן גם ביוהנסבורג, תל אביב, לונדון, פריז, ניו יורק ומנצ'סטר

לך, גם לשכן שלך ולחבר שלך, לכל אחד יש אפשרות להצטרף, כל אחד יכול להיות בין החוגגים שיסיימו את הש"ס בפעם הבאה, בעוד כשבע שנים".

לוח הזמנים המלא

לנוכח תחילתו של גל פניות נרחב בקשר לאירועי הסיום, 'דרשו' מגיש כשירות לקורא את לוח הזמנים של הסיומים הגדולים שייערכו על ידי הארגון בעז"ה, בארץ ובעולם כולו והסיום המרכזי ב'יד אליהו' יועבר אי"ה בשידור חי כאן באתר 'דרשו':

המעמד המרכזי הראשון ייערך ברצות ה' בירושלים, במוצאי שבת חנוכה, ל' כסליו שבת פרשת 'מקץ'.

שבוע מאוחר יותר, בתאריך ח' בטבת תש"פ, ייערך **מעמד הסיום המרכזי במנצ'סטר שבלונדון. האירוע יתקיים בעזרת ה' ביום ראשון פרשת ויחי.**

באותו השבוע, ביום חמישי פרשת ויחי יתקיים המעמד העולמי המרכזי בהיכלי 'יד אליהו' בתל אביב, בקול רינה והמון חוגג, בתאריך י"ב טבת (שידור חי יועבר באתר 'דרשו')

בשבת קודש פר' ויחי, ייערך **הקונוונשן השנתי הגדול של 'דרשו'** בעיר אוקספורד השוכנת בקרבת **לונדון בירת הממלכה הבריטית, ובמוצאי שבת קודש יתקיים במקום מעמד הסיום**

אירועי סיום הש"ס של 'דרשו' כבר הפכו זה מכבר לשם דבר בעולם החרדי כולו. מהסיומים הענקיים בהיכלי 'יד אליהו' בתל אביב, ועד אירועי סיום הש"ס בתפוצות, כולם בראשות מרנן ורבנן גדולי התורה, אשר מטריחים את עצמם כדי לכבד בגופם את רבבות לומדי הדף היומי בכל רחבי העולם.

ב'דרשו' מתייחסים לסיומים לא רק כחגיגה של שמחה לרגל סיום הש"ס, אלא גם כיריית פתיחה מהדהדת וקולנית במיוחד לתחילתו של מחזור לימוד נוסף.

"המציאות מוכיחה פעם אחרי פעם, שככל שעושים יותר רעש, ופרסום מסיום הש"ס, כך גדל משמעותית מספר המצטרפים ללימוד במחזור החדש", אומרים בארגון.

"זאת הסיבה שאנחנו משקיעים באירועים הללו את המקסימום האפשרי. מביאים את מיטב בעלי המנגנים ואת התזמורות המקצועיות והמפורסמות ביותר, עורכים הפקה יוקרתית ברמה שאין לה מתחרים ועושים כל מה שאפשר כדי לכבד את התורה, לכבד את לומדיה.

"לא פחות מכך אנחנו מבקשים ופועלים להטמיע עוד ועוד בתודעה הציבורית שיש סיום של מחזור 'הדף היומי', יש רבבות אנשים ששמחים ומאושרים בימים אלו לאחר שזכו לסיים את הש"ס כולו.

"זה בעצם מעביר מסר נוקב וחודר שאומר בצורה ברורה שגם

על תחילתו של תהליך חלוקת הכרטיסים, והיכולת שלהם לפנות ולבקש להיכלל בין הזוכים להשתתף במעמדי הסיום בראשות רבותינו גדולי התורה והחסידות שליט"א.

"בשלב זה מוקדם עדיין לטפל בנושא של חלוקת הכרטיסים", מבחירים בהנהלת הארגון, "ולכן אנחנו מבקשים שלא לפנות בטלפונים מיותרים למשרד. אנחנו משקיעים מאמצים ומשאבים רבים כדי שהמענה במשרדי 'דרשו' יהיה מהיר, יעיל ואפקטיבי. בתקופות עומס אנחנו מוסיפים קווים ושוכרים צוותים מיוחדים כדי שהמענה ימשיך להיות מידי לכל פניה, ובעזרת ה' נעשה זאת גם הפעם כשיתקרב מועד הסיום".

כמו כן מבחירה הנהלת 'דרשו' כי החל מראש חודש אלול, תיפתח בעזרת ה' ההרשמה הגדולה לתוכניות 'קנין תורה', 'קנין ש"ס' ו'קנין משניות', עבור החפצים להצטרף ללימוד ולמבחני 'הדף היומי' עם תחילת המחזור הבא.

"בתחילת המחזור הנוכחי השתתפו במבחנים למעלה מ-15 לומדי הדף היומי, והצפי שלנו הוא שהפעם הגידול במספר הנבחנים יהיה משמעותי הרבה יותר בעז"ה, ולכן אנחנו פותחים את ההרשמה בשלב מוקדם יותר, כך יהיה לנו קל יותר להתנהל ולהסדיר את מספר הנבחנים, מספר מקבלי המלגות וכל מה שקשור לחלק הלוגיסטי של ניהול המערך הענק של מבחני 'הדף היומי'.

"ומכאן תצא הקריאה לכל מי שבשם ישראל יכונה, ובואו והצטרפו לאותם רבבות שכבר ניסו והצליחו, ובואו והתחילו את הש"ס יחד עם כל עם ישראל, ותזכו גם אתם לסיים אותו בעזרת ה' בעוד שוב ושוב מדי שבע שנים - התקשרו החל מראש חודש אלול למשרדי 'דרשו' - 02-560-900 והירשמו למבחני הדף היומי".

המרכזי של אנגליה בהשתתפות רבני קהילות ונציגים מהקהילות החרדיות ברחבי אירופה כולה ואלפים מתושבי לונדון והקהילות החרדיות בבריטניה.

למחרת, ביום ראשון פרשת שמות, ט"ו בטבת תש"פ, יתקיים במעמד המרכזי של **סיום הש"ס ליהודי צרפת, בבריה פריז**.

שלושה ימים מאוחר יותר, ביום רביעי פרשת שמות, י"ח טבת יתקיים אי"ה **הסיום הגדול ביוהנסבורג שבדרום אפריקה**.

מעמד **הסיום הגדול והמרכזי בניו יורק, ארה"ב**, יתקיים אי"ה ביום ראשון פרשת יתרו, י"ד שבט, וצפויים להגיע אליו בעז"ה רבנים ונציגי קהילות מקנדה ומארצות שונות בצפון ובדרום אמריקה, לצד אלפים רבים מתושבי ניו יורק, ניו ג'רזי, ונציגים מכל רחבי ארה"ב.

אירוע הסיום יתקיים בארגנטינה בעזרת ה', בבירה בואנוס איירס, ככל הנראה ביום ראשון כ"ו אדר, בשל רצונם של תושבי הקהילה היהודית במקום לחגוג את מעמד הסיום יחד עם בנייהם הבחורים הלומדים בישיבות הקדושות בארץ הקדוש ובארה"ב, ובשל כך הם מעדיפים להמתין עד להגעתם של בחורי הישיבה לקראת ימי בין הזמנים.

כרטיסי הכניסה לאירועי הסיום

'דרשו' מדגישים כי ההשתתפות במעמדי הסיום בירושלים ובתל אביב תהיה סגורה לנבחני הארגון במסגרת התוכניות השונות, לפי סדר עדיפויות וקריטריונים שייקבעו בעזרת ה' על ידי הנהלת הארגון.

נבחני 'דרשו' מתבקשים להתאזר בסבלנות, וכאשר תחל חלוקת הכרטיסים יהיה פרסום נרחב בפלטפורמות שונות של הארגון ובכלי התקשורת החרדיים, על מנת ליידע את הנבחנים

פינת חינוך

הם יושבים אתכם סביב אותו שולחן, מתחממים יחד ליד אותו רדיאטור ומוזגים מים לקפה מאותו קנקן חשמלי - אז למה כשיש להם בעיה או מצוקה הם מחפשים אוזן קשבת בחוץ!?

"בקשר לקשר" | הרב פנחס ברייער בסדרה מיוחדת להורים בנושא תקשורת נכונה במשפחה

וזורם.

תקשורת לקויה מובילה להמון חיכוכים ופיצוצים, מה שהיה עשוי להימנע אם היינו מתקשרים כפי שצריך. לעתים ההשלכות הרסניות ממש! לצערנו, לעיתים רחוקות אף רואים נערים הפורקים עול, כשהמניע הוא בסך הכול רצון להכאיב לקרובים ביותר, מתוך תחושת נקמה על כך שהם לא היו אתם ולא הבינו אותם, דבר שהיה נמנע על ידי תקשורת בריאה.

תקשורת זורמת עם ילדים ומתבגרים אינה בגדר לוקוסוס, היא תנאי הכרחי להצלחה בחינוך! תקשורת בריאה, נכונה וזורמת משני הצדדים היא החינוך עצמו.

השל"ה הקדוש כותב, שכל מה שקשור לעשה טוב - מונחל רק בגישה חיובית. משמעות הדבר היא, שכל ערך, כל מצווה, כל הנהגה שאנו רוצים להנחיל לילדינו - חייבים להגיש מתוך גישה חיובית דווקא, והדבר הבסיסי הגורם רצון לקבל הנו קשר בריא

מי לא מתקשר?!

כשאנו מתחילים לדבר על קשר בבית, יהיו כאילו שירימו גבה וישאלו: תקשורת בבית?! מי לא מתקשר?! אתה מוזמן לביקור, ותראה איך הכול זורם. אנו נותנים פקודות, הילדים מבצעים, מה הבעיה?! הציניקנים גם יוסיפו: מה העניין לסבך כל דבר?!

התשובה היא: אנחנו לא מדברים על תקשורת בנוסח יחסי עובד-מעביד, הכוללת הוראות ופקודות נטו. כשאנו מדברים על תקשורת בריאה, אנחנו מצפים לתקשורת שאת תוצאותיה נראה בגיל ההתבגרות בעיקר, כשילדינו יראו בנו את האנשים הקרובים אליהם ביותר, יראו בנו דמויות שאפשר לשתפם בכל התלבטות ומצוקה, בכל שאלה וקושי.

בשטח, לצערנו, המציאות ממש לא כך. מעט מאוד הורים זוכים בשיתוף מצד הילדים בגיל זה. הבחורצ'יק ישתף את האבך שלומד אתו (שאותו דרך אגב אתה מממן!), ולא את ההורים; הבת תשתף את המדריכה (שגם היא עדיין בגיל שבו היא מסובכת עם עצמה), ולא את אמה יולדתה שהכי הכי מכירה ומרגישה אותה.

למה זה קורה לנו?!

כי לא בנינו קשר, והקשר שכן יצרנו היה טכני ושטחי מאוד.

נוסיף, שלפעמים מטבע הדברים יצרנו גם חומות, וזה גורם שהילדים מחפשים אוזניים בחוץ, במקום ההורים.

נדגיש: מי שלמעשה מסוגל לעזור באמת, מי שמסוגל להבין את הנער בצורה הטובה ביותר, יותר מכל יועץ או מטפל חיצוני - אלו ההורים שמכירים את הילד מקטנות, מכירים את הרקע וכל מה שמסביב, ומתרשמים מהמצב בצורה מקיפה בהרבה מכל דמות חיצונית, ששומעת אי אלו פרטים ומנסה להיכנס איכשהו לתמונה.

היכולת שלנו כהורים לסייע בצורה המיטבית נגרמת גם מהעובדה, שאת התכונות - ירשו הילדים מאתנו, ההורים. לפעמים אתה רואה את הילד שלך, אתה רואה את עצמך בקטן, ואתה רק רוצה לקרוא לו: "בוא, צדיק, אני אגיד לך בדיוק מה אתה חושב ומרגיש... רק תשתף, ונעזור לך..."

אבל לצערנו, החסימה בתקשורת מונעת את היכולת שלנו לעזור לילדים בחלקים שבהם יש לנו ניסיון רב כל כך, וחבל. המאמר הבא: איך בונים קשרים וגשרים.

לקבלת גישה להרצאה נפלאה של הרב ברייער בנושא 'יצירת אווירה טובה בבית לחץ כאן

פרשת השבוע

**במשך 15 שנה 'רבו' ששת האחים והאחיות, כשכל אחד מסביר מדוע לא מגיע לו לקבל את הדירה...
האחיות טענו שבנות אינן יורשות, הבן הגדול טען שהוא בין כה אינו צריך את הכסף, ועוד...**

לקט מיוחד מגדולי עולם, על הכרת הטוב ומעשים טובים

ולפי זה הענין תמוה - מדוע אנו מזכירים תמיד את חרבונה לטובה? מה עשה עבורנו? - אלא מובא בספר 'הערות', שכיון שאליהו הנביא השתמש בצורתו ובתמונתו, מחייב הדבר הכרת הטוב, לזכרו לנצח ולהודות לו.

(רבי זורון דוד גולד)

לפנינו מעשה נוסף בגודל חיוב הכרת הטוב, שסיפר הגה"צ רבי חזקיהו מישקובסקי שליט"א:

"באופן קבוע, כאשר הייתי מדבר עם מרן הרב שך זצ"ל, היו פניו שוחקות ומאירות. פעם אחת זכורה לי, שהחמיץ פנים בדברי עמו, וגופא דעובדא הכי הוה:

"בעבר כיהנתי כמגיד שיעור בישיבתו של הגר"ח סרנא זצ"ל לצעירים. בדיוק באותה תקופה הוא עסק בהקמת ישיבתו הגדולה, ורצה שבחורים ממסיימי הישיבה לצעירים יעלו לישיבתו. היו שם בחורים מצויינים ממש, אלא שהם מצדם לא רצו בכך - הישיבה

"ונבך בחר ד' להיות לו לעם סגולה" (דברים י"ד, ב')

על חשיבות ענין הכרת הטוב, אנו למדים ממעשה שארע בסלבודקא, ומתגובתו של הסבא זצ"ל למראהו: באחד הימים הגיע לסלבודקא סיני הלבוש בתלבושת סינית אופיינית. מראהו הבלתי שגרתי משך תשומת לב מצד הילדים, והם החלו לרדוף אחריו ברחובות העיר ולצחוק עליו.

תוך כדי מרוצה הבחין בהם הסבא. הוא הרים את מקלו וגער בילדים: "הסתלקו מכאן! אינכם מתביישים לצחוק ממנו?! הלא אנחנו שותים את התה שלהם!...". פלאי פלאים!

אמנם אין שום הצדקה לצחוק וללעוג מאף בן אדם, אולם הסבא זצ"ל תבע לחדול מן ההצקות הללו בשל הכרת טובה לבן האומה, שמשם בא התה שממנו אנחנו נהנים!

בפורים, לאחר קריאת המגילה, אנו מזכירים לטובה את חרבונה, שהיה אחד מסריסי המלך, ואמר לפניו: "גם הנה העץ אשר עשה המן..." (אסתר ז', ט'). והנה, רש"י מפרש, שיש אומרים שהיה זה אליהו הנביא בדמות חרבונה.

חדשה ומי יודע אם תצלח דרכה...

"הלכתי אני, ועמי רבי אליעזר גולד שליט"א אל מרן הרב שך זצ"ל, והצענו לפניו את הנידון. שמע את הדברים והגיב: 'ומה עם הכרת הטוב שהם חייבים?'. חשבתי ואמרתי סברא כזו: 'את מי הוא רוצה לשיבתו - את המצויינים, ולהם הרי אנחנו צריכים להודות, על שהסכימו ללמוד בישיבתנו. כלום מחוייבים הם בהכרת הטובה?'

"רק שמע מרן זצ"ל דברים אלו - עוות והחמיץ פניו, כאחד ששמע בשורת איוב. נראה היה כי תכף ישלחני מביתו... מתגובתו של מרן זצ"ל הבנתי שאינני צודק, ומכאן נבין הכרת הטוב עד היכן היא..."

אם הבנים שמחה

סיפר רבי אליעזר יודקובסקי :

נכסי הברזל שמורשישים הורים לילדים, אינם נמדדים בגובה הרכוש - אלא במידות הטובות ובחינוך שהעניקו להם.

אספתי כסף לצרכי צדקה, והתעניינתי אודות אפשרויותיו הכלכליות של יהודי פלוני, זקן בן למעלה מתשעים שנה. "הוא?", הנידו האנשים ראש בחמלה, "עשיר גדול וקמצן מופלג! בחיים הוא לא ייתן שקל לצדקה!"

"אני אצליח להוציא ממנו", הכרזתי, "אפעיל עליו את כל הכישורים שלי בענין!"

לשמע הצהרתי אמר אחד השומעים: "כמה שתצליח להוציא ממנו לצדקה - אני אתן לך פי עשרה!"

"אתה רגוע" - החזרתי לו - "אבל תתכונן לפשיטת רגל!"... הלכתי לבית הזקן וישבתי בביתו במשך שעותיים. הוא הראה

לי שבנק המזרחי העלה והוריד את הריבית, והכניס אותו לצרות צרורות. כעת הוא נשאר 'רק' עם שמונה עשר מיליון שקל פה, וארבעה עשר מיליון שם... לבסוף הצלחתי לשכנע אותו להרים תרומה יפה, והוא הבטיח שבראש חודש ייתן לי שיק.

"תתכונן" - אמרתי ליהודי שהתווכח אתי - "המצב גרוע..." הגעתי אליו בראש חודש מלא בתקווה - הוא הושיט לי בחגיגות שיק על סך שמונה עשר שקלים... עד היום הוא שמור אצלי למזכרת...

העשיר חי אחר כך עוד שנתיים, ובהן נהנה מעושרו. כיום הוא בעולם שכולו טוב - ודבר לא נותר לו!

אדם-אדם, כמה אומלל הנך! וכי סבור אתה שילדיך יודו לך על הנכסים שהשארתי עבורם? דע לך, כי ככל שהשארתי יותר, כך הם יריבו יותר!

שמעתי על מיליונר שהשאיר ירושה של חמישים מיליון דולר - וילדיו רבו ביניהם, מי צריך לשלם עבור המצבה... לעומת זאת, סבתי ע"ה מצד אמי, לא השאירה שום נכסים, מלבד דירה. במשך חמש עשרה שנה 'רבו' ששת האחים והאחיות, כשכל אחד מסביר מדוע לא מגיע לו לקבל את הדירה... האחיות טענו שבנות אינן יורשות, ולכן הן לא צריכות לקבל. הבן הגדול טען שהוא כבר זקן, ובין כה וכה אינו צריך את הכסף, בן אחר טען שכשקנו את הדירה הוא לא היה שותף בכסף, ולכן לא מגיע לו...

חמש עשרה שנה הם רבו - והדירה נותרה שוממה!... אמרתי לאמי: "איני יודע מה הירושה שאת תשאירי, אבל החינוך המיוחד הזה שהטבעת בנו - שווה מאה בניינים במרכז תל אביב!"

(מתוך הגדה של פסח 'דורש טוב')

קול העם

מתכננים מסלול נסיעה? - תחשבו גם על הנהגים! בירכתם בכוונה? - אולי תזכו בהגרלה!

ועוד כמה הערות נחוצות לימי בין הזמנים - מתוך מכתבי קוראים בעיתונות החרדית

וידיעת הזמן המדויק של סוף הזמן של אותו יום ואותה תקופה, ולפרסם, אם בעל פה אם על ידי תליית פתק או לוח הזמנים של סוף זמן קריאת שמע.

והננו לפרסם כי נדברנו עם המוציאים לאור של לוח 'עיתים לבינה' והרשו לצלם דפים ולתלות ולפרסמם ברבים, וכדאי לתלות בבית הכנסת את הזמנים של השבוע שאוחזים בו, ובפרט במניינים המתפללים בזמן גבולי ומאוחר לקריאת שמע. וכדאי

זהירות בזמן קרי"ש בבין הזמנים

הננו בזה לעורר את הענין הגדול והחשוב של קריאת שמע בזמנה, בפרט עתה לעת בין הזמנים ססדרי הישיבה לא מסודרים ויש הקמים מאוחר ויכולים לאחר זמן קריאת שמע, שעל כך אומרים מעוות לא יוכל... ויש לא מעט שמחמת שלא יודעים מתי סוף זמן קריאת שמע מאחרים אותו ואפי' הזמן האחרון של הגר"א. ולכן ענין גדול וזיכוי הרבים הוא ליידע ולהפיץ ענין זה

מלבד השכר הגדול משמים. המבצע מיועד לכולם מגיל 3 שנים ועד גיל 120. הן בנים והן בנות.

נ.ב. בכל פעם שהנכם מתקשרים להשאיר את שמכם בשביל להצטרף להגרלה, המערכת הטלפונית הממוחשבת מזהה ומכניסה להגרלה רק שם אחד בלבד, ולכן אם לדוגמה אמרתם ברכות מתוך הסידור 10 פעמים באותו יום ובסוף היום תתקשרו ותשאירו את פרטיכם, גם אם תציינו שקיימתם את המבצע עשר פעמים באותו יום, במערכת זה ייקלט רק כפעם אחת, ולכן יש צורך להתקשר ולהשאיר פרטים של שם אחד בלבד בכל פעם מחדש (תוכלו לציין לעצמכם כמה פעמים במשך היום קיימתם את המבצע, ובסוף היום או למחרת להתקשר כמה פעמים אחת אחרי השניה ולהשאיר את פרטיכם כדי להיכנס להגרלה).

לזיכוי הרבים: הורים, אחים, קרובי משפחה, חברים, וכו' הקוראים מכתב זה, נא לגזור ולתלות בבית במקום בולט הנראה לעין, כגון פנים דלת הכניסה הראשית, המקרר וכד' ולבקש מילדיהם להצטרף למבצע, וכן לפרסם לכל מכריכם.

יש כפל מבצעים: בכל פעם שמישהו יענה 'ברוך הוא וברוך שמו' ו'אמן' על הברכה שלכם, הנכם זכאים להיכנס להגרלה פעם נוספת ע"י כך שתתקשרו פעם נוספת למערכת ותשאירו את פרטיכם.

ארגון 'המברך יתברך', 073-3834107

מערכת יעילה

יורשה לי להעיר, שבכל מערכות התרומות והמצא'נג שבהם השתתפתי עד היום, הדו-שיח עם הקול האוטומטי מסתיים במילים: "התרומה התקבלה". האדם מצפה למילה נוספת: "תודה" או "יישר כוח", אך היא אינה נשמעת וחבל!

בנוסף, בחלק מהמקרים הקול של המשיב האוטומטי אינו נעים, חושבני שהדבר לא מגביר את הרצון לתרום. בטוחני שניתן להנגיש את המערכת בצורה יעילה יותר.

אבינועם לוין

חשמל כשר לבין הזמנים

עקב ימי בין הזמנים שבהם אנשים יוצאים לנופש, יש מחסור גדול לרשת גמ"חים של חשמל כשר בתאורות חרום. החברה הפסיקה לייצר כרגע תאורות חרום, ועד החורף לא יהיה לחברה לספק תאורות חרום. מי שיכול למסור (אפילו רק לכמה שבועות) או למכור לגמ"ח, מתבקש להתקשר לטל': 052-7649493, או לטל': 052-7167640.

בדק בית קצר

בימים אלו שהבנים חזרו מהשיבות ונמצאים בבית, כמדומני שכמו שזה זמן לקנות ציוד גשמי לבחורים ולשאר המשפחה, זהו גם זמן מצוין לבדיקת חפצי הקודש של הבחורים, למשל את

מאד לבקש מהגבאים שאת המניינים המאוחרים שקוראים בהם קריאת שמע קרוב מאד לזמן האחרון, יקדימו בכמה דקות, שגם המאוחרים לא ישגו ויקראו מאוחר מהזמן.

יש הרבה בחורים ואנשים שנעזרים ע"כ וניצלים מביטול קריאת שמע. וזכות מזכי הרבים תעמוד לכל המפרסמים והמזכים והעוסקים במצווה זו.

זהירות מטומאת כהנים!

לצערנו, מדי שנה, מחמת חוסר ידיעה, נכשלים כהנים רבים באיסור דאורייתא של טומאת כהנים ע"י נסיעה בכבישים ובמקומות שיש בהם חשש ואפי' ודאי טומאת מת. וע"כ לתשומת לב מארגני נסיעות, כגון: טיולים, קברי צדיקים וכדו', כיון שבכל אוטובוס בד"כ ישנם כמה כהנים, הרי במקרה של נסיעה במקומות האסורים לכהנים מכשילים בלאו דאורייתא רח"ל. ואי"ז משנה אם הכהנים גדולים או קטנים, שגם כשמטמאים קטנים נכשלים באיסור דאורייתא (מצוי מאד בטיולים בתלמודי תורה). ואפילו בנסיעות לנשים בלבד, במקרה שיש באוטובוס אשת כהן שלקחה אתה את בנה התינוק אסור לעבור במקומות האסורים. לכן מומלץ לכל כהן ולכל מארגן נסיעה שיש בה כהנים לברר היטב מבעוד מועד את המקומות המותרים והאסורים ולתכנן לפי זה את מסלול הנסיעה, ואין להסתמך על בירור תוך כדי הנסיעה, דהנסיין מורה שבשעת מעשה א"א לשנות את כיוון הנסיעה.

אפשר לקבל מידע בהתאחדות הכהנים בטל': 072-2722901 וכן אצל מדריך הטיולים הרב ישראל שפירא בטל' 052-7115039, הרב יוחנן לומברד בטל' 079-5722669, הרב דוד מונק - 050-4137625.

ברכת כהנים באהבה, הרב אליהו הכהן בייפוס, רב התאחדות הכהנים

ההגרלה הגדולה

לקראת ימי בין הזמנים וחודש אלול הבעל"ט אנו יוצאים במבצע מיוחד כדלהלן: כל אחד ואחד שיברך ברכת המזון מתוך ברכון או סידור וכו' עם השתדלות בכוונת המילים שהוא מוציא מפיו וכו', וכנ"ל ברכת אשר יצר, בורא נפשות, על המחיה, קריאת שמע על המיטה, ברכות השחר וכן התפילות של שחרית, מנחה, וערבית וכו' - ויתקשר לטל' 073-3834107 (מספר הטלפון הוא פעימת מונה רגילה של בזק וכן הקו מופעל ע"י חברת קול כשר) וישאיר את פרטיו - יכנס להגרלה מיוחדת שתקיים ביום ראשון כ"ט אלול תשע"ט על הפרסים כדלהלן:

פרס ראשון 500 ₪ במזומן, פרס שני 200 ש"ח במזומן, פרס שלישי 100 ₪ במזומן ופרס רביעי 50 ₪ במזומן. לידיעתכם, בכל פעם שהתפללתם או ברכתם מהרשום לעיל מתוך סידור או ברכון וכו', הנכם זכאים להיכנס להגרלה פעם נוספת, ולכן ככל שתתפללו או תברכו יותר פעמים מתוך הסידור עם השתדלות לכוון את פירוש המילים, סיכוייכם לזכות גדולים יותר, וזאת

חומרי עזר לנגינה

לאחרונה התוודעתי לכך שאפשר לקבל אקורדים וחומרי עזר לנגינה כולם על טהרת הקודש מזמרים חרדיים, מה שחוסך את הצורך להיחשף לחומרים שבד"כ נמצאים בחוברות הלמידה השונות... והכל ברמה הגבוהה ביותר ובחינם לגמרי. לתועלת הרבים אני מפרסם את כתובת המייל בה אפשר לבקש לקבל את התכנים: Musicef100@gmail.com

י.פ. מאשדוד

(רשות הרבים - יתד נאמן מיום י"ב מנחם אב תשע"ט)

התפילין של הבן - האם בתי התפילין תקינים, הרצועות תקינות (שחורות לגמרי, לא נהיו צרות ברוחבן); זה גם זמן מצוין לבדוק אם הבן מניח את התפילין (בעיקר של יד) בדיוק במקום ההנחה, כי במשך השנה איננו רואים את הבנים בתפילת שחרית כי הם מתפללים בת"ת או בישיבה. באותה הזדמנות הייתי מציע לכל אדם לבדוק את הטלית שלו האם היא ראויה להיכלל בהגדרה של 'זה ק-לי ואנוהו'... טלית נאה (ההצעה האחרונה מופנית גם, ואולי בעיקר לנשות ישראל...).

בברכה, ל.צ. אלעד

השונות היומי

לוזה ששלח כסף למלוזה על ידי קטן, והכסף אבד - מי נושא באחריות?

משולחנו של הרה"ג רבי מרדכי הלוי שוורצבורד שליט"א מורה הוראה 'נאות שמחה' - מודיעין עילית

חשוב מאד, וראוי להביע הערכה על העבודה וההתמסרות שלו לחינוך הבן משך השנה, אבל התופעה שאחד מתנדב לקבוע סכום ולגבותו מההורים, שרבים מהם עמלים בתורה מתוך הדחק וטרודים בהוצאות בלאו הכי - יש בזה בעיה, כי ישנם שנאלצים לתת נגד רצונם בגלל אי נעימות, ויש בזה ריח גזל כעין סעודה שאינה מספקת לבעליה. והעיקר הוא להביע הכרת הטוב, ולזה אפשר לשלוח פתק תודה, שזה יותר נשמר בזכרון המלמד, וכפי שמעתי מכמה מלמדים ששומרים את מכתבי ההערכה של ההורים כלפיהם.

ולגוף הנדון שכל אחד רוצה להתחייב, אשריכם ישראל שכל אחד רוצה לקיים את חובתו, והדין נפסק בשו"ע ת"מ סי' קכ"א שאם שלח כסף לפרעון חוב ביד קטן מדעת המלוה, אינו חייב באחריות, ואף אם לא אמר לו המלוה בפירוש שיפטר, כיון שהסכים שישלח ביד קטן וידע שאינו נשמר פטור בכך.

שאלה: בסוף שנת הלימודים ארגן אחד ההורים של ילדי כתיב' קניית מתנה למלמד, ונתן ביד בנו פתק ובו הודעה להורי חבריו שישלחו סך 15 ש"ח עבור כך. אחד ההורים טעה וחשב שמבקשים 45 ש"ח ומיהר לשלוח ביד בנו את הסך הנ"ל. כאשר הבחין המארגן בטעות התקשר אליו והודיעו שמגיע לו 30 ש"ח עודף, ואמר לו האב שהוא מסכים שישלח אליו עם בנו את העודף. בנו של המארגן קיבל מאביו את הכסף כדי להחזיר לחברו, אך איבד את הכסף בדרך, ובאו שני ההורים לשאול כדת מה לעשות: האב המארגן מרגיש לא נעים ורוצה לשלם מכיסו פעם נוספת 30 ש"ח לידי האב בעצמו שלא יאבד, ואלו האב המשלם טוען שכיון שהסכים לקבל דרך הילד, וכסף שנמסר ביד קטן יש סיכוי סביר שיאבד, ממילא לא מגיע לו פעם נוספת, ואינו רוצה ליטול כסף שלא כדין. הצדק עם מי?

תשובה: ראשית יש להעיר, כי אמנם ענין הכרת הטוב למלמד

חוויה רוחנית יומית מדי יום אצלך במייל

'ניוזלטר' מלא וגדוש בתוכן תורני - הלכתי, אקטואלי ומרתק. עם סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... בהגשה מקצועית עם טעם של עוד... להצטרפות שלח מייל ל-

dirshu@dirshu.co.il

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

מדוע העושה 'עירוב תחומין' עבור אשתו אינו צריך להודיעה על כך לפני כניסת השבת?

השבת.

אולם, המערב עבור אשתו וילדיו (ראה להלן), אינו צריך להודיעם לפני כניסת השבת, כי מסתבר שיסכימו למעשי הבעל והאב, כך שבכניסת השבת כבר ידוע לנו כמעט בוודאות כי הם מסכימים לעירוב; ולכן, כאשר יודע להם בשבת על העירוב, יש באפשרותם להחליט כי הם חפצים בו, והעירוב קיים.

[שוע תיד, א, משנ"ב א, ד, רה, ושעה"צ ב]

אין אדם יכול לעשות 'עירוב תחומין' עבור אדם אחר לאדם שלא מדעתו, כיון שבכך מקבל את התחום של מקום העירוב, ומפסיד את התחום של המקום שבו שהה בזמן בין השמשות; ושמה אינו חפץ בכך.

וניתן לערב עבור אדם אחר, ולהודיעו על כך לאחר מכן, אך יש להודיעו לפני כניסת השבת, כדי שהסכמתו לקניית מקום השביתה תהיה ידועה בשעת תחולת העירוב, שהיא בכניסת

אילו ילדים נכללים ב'עירוב התחומין' של אמם אף בניגוד לרצונה?

ויש אומרים שאם האב נמצא במחיצתם, אין הילדים כרוכים אחרי אמם אלא עד היותם בני ארבע, או חמש, בהתאם למידת השגתם; ואינם נכללים בעירוב אמם אלא עד לגילאים אלו. ויש אומרים שאם האם מסרה את הבן לאביו להוליכו עמו בשבת, דינו כילד מעל לגיל שש, ראה להלן.

[שוע תיד, ב, משנ"ב ז-ח, וביה"ל ד"ה הקטנים; וראה שעה"צ יא; ביאורים ומוספים דרשו, 5 ו7]

אשה שעירבה 'עירוב תחומין', או שעירבו עבורה - כל ילדיה שמתחת לגיל שש, נכללים מאליהם בעירוב זה, כיון שהם נטפלים לאמם ונחשבים כביכול כחלק מגופה לענפן זה; ואף אם אינה חפצה בכך. וטעם הדבר, משום שבגיל זה הם כרוכים אחרי אמם, ואינם יכולים להישאר בלעדיה. ואף אם אביהם עירב עבורם עירוב תחומין לכיוון אחר, אין העירוב חל. וכל שכן שאינם נכללים בעירוב שעירב אביהם עבור עצמו.

האם אב יכול לעשות 'עירוב תחומין' עבור ילדיו בעל כורחם?

ואביו מחנכו בכך למצוות; ועירוב זה חל אף כאשר הילד מערב לעצמו עירוב לכיוון אחר, כלומר, שעירובו של הילד אינו חל, אלא זה של האב.

ואם אדם אחר הניח עבורו עירוב, העירוב חל רק מדעתו של הילד, וכמו כן, אינו יכול לחול בניגוד לרצונו של האב.

[שוע תיד, א, משנ"ב ב רז, שעה"צ ז, וביה"ל ד"ה הקטנים, וד"ה אינו; ביאורים ומוספים דרשו, 9-10]

בהמשך לאמור: ילד מעל לגיל שש, דהיינו מתחילת השנה השביעית לחייו - אינו נכלל ב'עירוב תחומין' שמערבת אמו לעצמה, אלא יש צורך לערב עבורו בנפרד. ויש בו כוח 'לקנות שביתה' לעצמו, ועל כן ראוי לערב עבור עצמו.

וכן אביו יכול לערב עבורו, ויתרה מזו - אביו יכול לערב עבורו בעל כרחו, כיון שאין מערבין עירובי תחומין אלא לצורך מצוה,

* מי שטרם החליט אם הוא חפץ ב'עירוב תחומין', רשאי לעשות את העירוב, ולהחליט בשבת עצמה אם הוא חפץ בו; ובשעה שהחליט כי הוא חפץ בו, והעירוב חל למפרע מכניסת השבת. אך במקרה כזה, אינו רשאי לברך על עשיית העירוב.

* יכול אדם לעשות עירוב תחומין עבור אחרים, בתנאים הבאים: א. שכמות המזון תכיל מזון שתי סעודות עבור כל אחד מאלו שעבורם עושה את העירוב. ב. שיזכה להם את המזון על ידי אדם אחר. ג. שיפרט לאחר הנחת העירוב עבור מי מניחו. ד. שידיע להם לפני כניסת השבת.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

באיזה מקרה מועיל 'עירוב חצרות' משותף רק לטלטול בכל חצר בפני עצמה?

חכמינו ז"ל: "כיון שהותרה הותרה", דהיינו, כיון שהותרה שבת זו בכניסתה, הותרה כולה. ולכן מותר לטלטל חפצים מחצר לחצר בזריקה מעל למחיצה (שהרי הפתח סתום), או בדרכים אחרות. ויש אומרים שהטלטול מחצר לחצר אסור, ורק הטלטול בכל חצר בפני עצמה מותר על סמך עירוב זה; אך דעת רוב הראשונים כדעה הראשונה, וכן הלכה. ואם הפתח שב ונפתח בשבת - לכל הדעות חוזר העירוב לתוקפו המלא.

[שו"ע שעד, א, משנ"ב ב, ג רז, שעה"צ ח, וביה"ל ד"ה ונסתם הפתח, וד"ה ונסתם בשבת; ביאורים ומוספים דרשו, 9]

'עירוב חצרות' משותף לשתי חצרות ניתן לעשות רק כאשר יש ביניהן פתח או חלון המאפשר מעבר בני אדם או חפצים מזו לזו. ושתי חצרות שעירבו על סמך פתח שביניהן, והפתח נסתם לפני כניסת השבת - כיון שבכניסת השבת, שהיא שעת תחולת העירוב, היה הפתח סתום, אין העירוב חל; ואף אם ידוע כי במהלך השבת הפתח יפתח מחדש. אולם, אם הפתח נסתם רק לאחר כניסת השבת - אף אם אינו אמור להיפתח עוד לעולם, העירוב מועיל עד לסוף שבת זו; ובלשון

הלוח היומי

כ"ה במנחם אב | רבי חנוך ב"ר שמואל בורנשטיין זצ"ל, האדמו"ר מסוכוטשוב, מקים חסידות סוכוטשוב לאחר השואה

יארצייט:

תקנ"ה: רבי יששכר דב בעריש ב"ר אריה יהודה לייב זצ"ל, אב"ד זלוטשוב, בעל מבשר צדק, בת עיני ועוד.

תקצ"ד: רבי אברהם חיים ב"ר נפתלי צבי (מרופשיץ) זצ"ל, מלינסק.

תקצ"ט: רבי יעקב משולם ב"ר מרדכי זאב אורנשטיין זצ"ל, אב"ד לכוב, בעל ישועות יעקב.

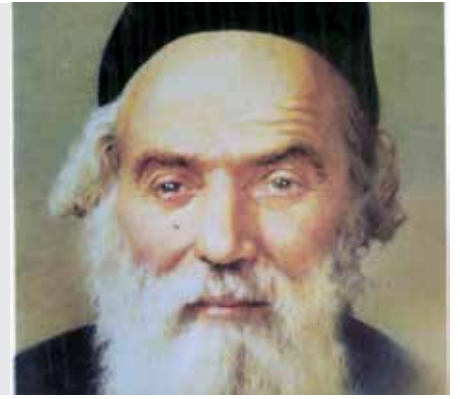
תר"ט: רבי יוסף דוד ב"ר צבי אריה לנדא זצ"ל, האדמו"ר מאליק.

תשכ"ג: רבי אלעזר ב"ר מנחם מנדלוביץ' זצ"ל.

תשכ"ה: רבי חנוך ב"ר שמואל בורנשטיין זצ"ל, האדמו"ר מסוכוטשוב, מקים חסידות סוכוטשוב לאחר השואה.

תשל"ט: רבי שמואל ברוך ב"ר דב בער אליעזרוב זצ"ל, בעל דבר שמואל.

תשנ"ד: רבי משה ב"ר ברוך הגר זצ"ל, מאנטוניא.

האם מותר לספר דבר שאינו גנות ברורה אלא יש לו פנים לכאן ולכאן?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי ב'חפץ חיים'

אומר זאת בלשון שמשמע לשני פנים, ואינו נוטה לצד אחד יותר מהשני [והשומע אינו איש נרגן וכדומה].
ויש לדון מדוע לא הביא ה'חפץ חיים' ספק זה גם בהלכות לשון הרע - האם מותר לספר דבר שיש לו פנים לכאן ולכאן. ב'ביאורים ומוספים' מביאים כי יש שכתב (נתיבות חיים) שיתכן שרק ברכילות יש צד שאסור, משום שמספר זאת לאדם שעליו נאמרו הדברים והם נוגעים לו אישית, ולכן יש חשש שיפרש זאת לגנאי יותר מאשר לשבח, משא"כ בלשון הרע, שמספר לאדם אחר, אין חשש כזה. מאידך, ייתכן שהספק שייך באמת גם לגבי לשון הרע כמו ברכילות, אלא שהח"ח הזכירו רק כאן.

בכלל ב' מהלכות רכילות סעיף ב', אנו למדים על אופן בו אדם מספר לחברו מה שאמר עליו פלוני, אולם בדברים שאמר אותו פלוני אין משמעות ברורה של גנות, אלא ניתן לפרשם גם אחרת. כותב ה'חפץ חיים', כי אם האדם מספר את הדברים באופן שמשמע מדבריו שכוונת פלוני היתה לגנות - בוודאי אסור. אמנם, גם אם הוא אומר זאת באופן שמשמע ממנו שכוונת פלוני לא היתה לגנות - בכל זאת, אם הוא מכיר בחברו שהוא איש נרגן - דהיינו שהוא תמיד דן את חברו לכף חובה, וכל מה שהוא עושה או מדבר, הוא בטוח שהתכוון נגדו, או שיש קצת שנאה ביניהם - גם כן אסור. ובהגה"ה מסתפק ה'חפץ חיים' מה הדין באופן שהמספר

השל"ה הקדוש כתב: עולם חסד יבנה, לכן יזהר האדם מאוד מאוד שלא יעבור שום יום מימי חייו בלא איזה פעולת חסד, אם בגופו או בממונו או בנפשו שילמד תורה לאחרים או יזכר במצוה, אז יתנהג עמו הקב"ה גם במידת החסד. (השל"ה סוף מסכת פסחים)

נשתדל בכל יום לראות כיצד אנו יכולים לעזור לזולתנו ולעשות חסד בגופנו או בממונו